

Stjepan Janeković Rođen u Krku 1940. godine, gdje je završio gimnaziju, diplomirao je strojarstvo u Zagrebu. Cijeli radni vijek proveo je u konstrukcionom uredu tvornice dizel motora Deutz u Kölnu, od 2006. je u mirovini i živi u Krku. Fotografija ga je zaokupila u ranoj mladosti, počeo je snimati starim aparatom na suhim pločama 6x9 cm, u tamnoj komori obrađivao je vlastite i tuđe fotografije, preživio analognu i nastavio u digitalnoj fotografiji. Okupacija mu je flora i fauna otoka Krka, makrofotografija i ptice. Foto-aktivan je u otočkom planinarskom društvu Obzova te u časopisu "Krčki val".
tetivika2612@gmail.com <http://fotozine.org/index.php?omen=tetivika>

Marijana Kirasić-Nekić Rođena je 9.prosinca 1960.godine u Ogulinu.Školovala se u Ogulinu i Rijeci gdje je završila srednješkolsko obrazovanje i Pravni fakultet. Fotografijom se bavi zadnjih nekoliko godina,te sudjeluje na brojnim izložbama u organizaciji Foto saveza PGŽ te međunarodnim izložbama pod pokroviteljstvom FIAP a Tajnica je Foto kluba Krk. Članica je PD Obzova te se njene brojne fotografije mogu vidjeti na službenim stranicama udruge. Ljubav su joj pejzažne fotografije te portreti. I dok se fotografija u novom dobu svela na ljubav prema vlastitom selfiju, ona je nešto puno dublje i puno više od prozaičnih tehničkih mogućnosti.

Dragan Nišler Rođen u Rijeci 01.09.1963. godine. Školovao se u Krku i Rijeci, gdje je i diplomirao strojarstvo na Tehničkom fakultetu. Prvi foto aparat nabavlja još za vrijeme studiranja. Intenzivnije se počinje baviti fotografijom pojavom digitalnih foto aparata. Fotografije objavljuje na portalu www.fotozine.org i na stranicama Planinarskog društva Obzova, čiji je član od 2009. godine. Sudjelovao je na više zajedničkih izložbi i osvojio nekoliko nagrada većinom baš na temu planinarske fotografije.

Zoran Uzelac Rođen 1952. godine u Zagrebu. Od mladosti se fotografija bavi samnom a zadnjih godina se ja bavim njome. Možda je značajni preokret nastao pridruživanjem planinarima PD Obzove. Pohodi u divote nedirnete prirode rezultirali su brojnim fotografijama krajolika i planinara. Učestvovao na fotografskim izložbama i natjecajima, najviše lokalnog, županijskog karaktera. Dobitnik više nagrada, diploma i pohvala za svoje fotografske radove. Fotografije su primljene i na nekoliko međunarodnih foto natječaja. Trenutno se odrekao slika u boji i posvetio crno bijelom izričaju.

Ibrahim Ibro Veletanlić Rođen u Bosanskom Novom 1947. g. gdje završava gimnaziju. Stalno nastanjen u Rijeci od 1970. g. Član PD Kamenjak Rijeka od 1973. do 1993. g. U tih 20 godina intenzivnog planinarenja nastale su brojne fotografije i dijapozitivi. Za vrijeme rada u tvornici Vulkan u tvorničkom listu radi kao fotograf i pisac tekstova. Godine 1979. završava tečaj za fotografa. Odlaskom u mirovinu nastavlja se baviti fotografijom, a učlanjenjem u PD Obzova 2009. g. fotografiranje postaje sastavni dio svakog izleta u prirodu.

Planine i planinari, planinari i fotografija, fotografija i fotografi, planinari i fotografi. Ovom rečenicom mi se učinilo da sam rekao sve. Neka se svak za sebe pokuša staviti u ove odnose ili uloge. Neki su veći planinari od fotografa a drugi obrnuto. Jedno je sigurno. I jedne i druge opčinjava ljepota krajolika kojim prolaze. Svatko ima svoju viziju, panoramu ili detalj što ga prisiljava da zastane i pokuša "ukrasti" od prirode taj neki čarobni trenutak i spremi ga za vječnost. Jer, priroda je jedinstvena i neponovljiva. Gotovo svake sekunde slika se mijenja. Da ne govorimo o godišnjim dobima. Često požalim što su planinari ograničeni vremenom, ispunjavajući "dnevni zadatak". Na niz mjesta bi trebalo ostati danima i promatrati prizore odvijanja izvornog života koji smo pre često zaboravili, zanemarili. Tu dolazi do sukoba priroda planinara i priroda fotografa. Planinari naprežu svoje fizičke mogućnosti, ponekad do neshvatljivih granica. Fotografi bi ležerno šetali ili satima vrebali odgovarajuće svjetlo. Nespojivo? Možda je ova izložba dokaz da je moguće pomiriti nepomirljivo? Prema definiciji planinarenja i planinarstva, da je to kretanje prirodom vlastitom fizičkom snagom sa ciljem osobnog užitka, moglo bi se zaključiti da planinari fotografi duplo uživaju. Nada je da su uspjeli na promatrače njihovih fotografija prenijeti bar dio svojeg užitaka te ih potaknuti da se i oni pridruže povratku prirodi. Naravno, dobro druženje a i mnoga usponska patnja, nisu isključeni. **Uvijek govorim da nisam planinar. Sve za fotografiju ☺**

Zoran Uzelac

